

BENÍKOVINY

Občasník ZŠ Beneše

1/13-14

Cena 5 Kč

Milí čtenáři, v prvním čísle tohoto školního roku Vám tradičně přinášíme především zprávičky z naší školy. Nezapomněli jsme ani na vaše příspěvky a samozřejmě i na trochu zábavy. Přejeme úspěšný rok a hezké chvíle s našimi novinami!

ZAČAL NOVÝ ŠKOLNÍ ROK - přivítání našich nejmenších na naší škole

V pondělí 2. září 2013 začal nový školní rok. Tento den byl výjimečný a slavnostní hlavně pro 47 dětí, které šly do školy poprvé. Spolu s nimi přišli také jejich rodiče, sourozenci a prarodiče. Před vstupem do školy

přivítali prvňáčky veselí šašci a klaun na chůdách. Potom se děti i se svými blízkými odebraly do svých tříd, kde to doopravdy začalo - přivítání novou paní učitelkou, paní ředitelkou nebo paní zástupkyní, několik slavnostních slov z úst zastupitele našeho města, krátké kulturní vystoupení starších spolužáků. Prvňáčci dostali spoustu uvítacích dárků od Unie rodičů i od města Bohumína, ale nejvíc ze všeho je potěšily učebnice, ze kterých se už brzy budou učit číst, psát a počítat.

Všem našim prvňáčkům přejeme moc a moc úspěchů, radosti a pohody ve škole!

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DRUŽINOVÉ ZAHRADY - v rámci projektu Den stromů

Dne 26. září 2013 proběhlo na družinové zahradě slavnostní otevření „Zahrady plné života“. Tento projekt byl financován z Operačního programu Státního fondu životního prostředí. Ze získaných financí byly

zakoupeny lavičky, zahradnické nářadí, postaven altán z vrbového proutí, vytvořeno posezení s ohništěm. Projekt probíhal od dubna a otevření zahrady bylo závěrečnou tečkou za celým naším snažením. Na jaře proběhly dvě brigády, kterých se zúčastnili žáci, rodiče a pracovníci školy. Během těchto brigád bylo založeno jezírko s vodními rostlinami a s bezobratlými a na skalku jsme vysadili rostliny. Ve spolupráci s profesionálním ornitologem panem Závalským jsme osadili zahradu ptačími budkami, nainstalovali „ptačí strom“. Pověsili veverkaovník, který je již obýván veverkou a mezi keři byl umístěn ježkovník - momentálně volný domeček pro ježka.

Otevření zahrady bylo hlavním bodem zábavného odpoledne „Den stromů“, kterého se zúčastnili žáci ZŠ i našich mateřských školiček, rodiče a zaměstnanci školy. Hosty akce byli přestavitelé města a pan ing. Závalský. Učitelé ve spolupráci s žáky vyšších ročníků si pro děti připravili různé aktivity s přírodovědnou tematikou. Jednu dílničku vedl i pan Jean Van Coppenolle, známý bohumínský chovatel dravců. Odpoledne se moc vydařilo, jedinou slabinou bylo počasí, ale i přesto jsme i užili spoustu zábavy a dozvěděli mnoho nového.

Zahrada plná života

26. září v 15 hod. nastala chvíle otevření Zahrady plné života ve školní družině a oslava Dne stromů. Sešli se žáci naší základní školy i malí záčci našich mateřských škol. Při prohlídce zahrady jsem viděla krmítka, budky pro ptáčky, altánek upletený z vrbového proutí. Dokonce tam je rybníček a v něm vodní šneci. Oslavu zahájili žáci 6.A, 6.B, 5.A,B, 4.A rappovou písní Svátek stromů:

Je svátek stromů,

my jsme přišli z domu

svátek oslavit,

všechny pobavit.

Stromy svátek mají,

všichni tam spěchají,

datel do nich tluká,

ježek na ně juká.

Moderní tance zatančili žáci 7. třídy a pak byli všichni pozvaní na prohlídku zahrady. Učitelé si připravili pro malé i velké žáky dílničky na poznávání přírody. Přijel i můj tatínek a přivezl všem ukázat sovu a taky o ní vyprávěl. Na závěr celé slavnosti jsme si opekli párky na ohništi. Bylo studené a deštivé počasí, ale nám to nevadilo. Komu byla zima, mohl se zahřát párkem a čajem u stánku, kde byly maminky z Unie rodičů. Budeme Zahradu plnou života pozorovat, jak se během roku mění a jak si vedou zvířátka, která tam našla domov.

Tallu Van Coppenolle, 4.A

DEN VE ZNAMENÍ POHÁDKOVÝCH KNÍŽEK

Poslední zářijový den byl ve znamení setkání I. a II. stupně nad pohádkovou knihou a přinesl hned dvoje sbližení našich menších a větších spolužáků.

První akce proběhla v městské knihovně pod patronací paní Jany Gieckové, která připravila již 6. ročník čtenářské události Velcí čtou malým, které se zúčastnila třída 1. B a 6. B. Děti se sešly nad knihou Ondřeje Sekory Ferdův slabikář a došlo k předčítání pohádek, kterého se ujali novopečení šestáci, a recitování básničky či opakování písmenek v podání prvňáčků.

V rámci druhé akce jsme my, žáci 6. A, navštívili naše malé prvňáčky na „malé škole“. Chtěli jsme je seznámit s naší oblíbenou hrdinkou z dětství Pipi. V hodinách českého jazyka jsme pečlivě trénovali čtení ukázky a připravili jsme si pro děti otázky k dané ukázce. Prvňáčkům se naše čtení moc líbilo a dokázali celou dobu napjatě poslouchat, s naší pomocí poprvé pracovali ve skupinkách, tvořili jsme s dětmi loutku Pipi a nakonec jsme dětem zazpívali o Pipi písničku. Celé dvě hodiny se vydařily a my už plánujeme setkání u dalšího oblíbeného dětského hrdiny.

HALLOWEENSKÁ STRAŠIDLA VE 4.A

Noc z 31. 10. na 1. 11. bývá spojována se svátkem Halloween. Samozřejmě i my v hodinách anglického jazyka jsme se snažily dětem tento svátek přiblížit. Projekt ke svátku Halloween proběhl ve 4. A pod vedením paní učitelky Tomicové a Adámkové v rámci čtvrtletního dopoledne poslední říjnový den. V anglicky mluvících zemích mají děti tento den spojen se spoustou legrace a spoustou dobrot, a tak jsme se snažily, aby si děti hodinu anglického jazyka užily. Žáci si přečetli krátký text přibližující historii tohoto svátku, který se postupně „zabydluje“ i u nás, naučili se básničku, kterou děti v Americe zvolají, když koledují o něco sladkého, vytvářeli si masky ve tvaru dýní a nakonec nemohlo chybět ani něco malého „na zub“.

ADAPTAČNÍ POBYT 6. TŘÍD - Pravěké dobrodružství aneb Putování za mamuty

Adaptačního pobytu se účastnili žáci 6. tříd ve dnech: 7.10. - 11.10. Téma adaptačního pobytu bylo: Pravěké dobrodružství aneb Putování za mamuty. Žáci byli rozděleni do tlup, každá si volila denně náčelníka, a prvním z bodů programu bylo vymyšlení pokřiku:

Brontosauři

Brontosauři jdou,
všechno vyhrajou.
Malá hlava, velké tělo,
mají sílu jako dělo.

Mamuti

My jsme velká tlupa
náčelníka Chlupa.
Mamuty my lovíme
a pak dobře pojíme.

Den druhý - Lov mamuta

Ráno jsme vyběhli na kopec a tam byla rozcvička. Po rozcvičce jsme šli vyrábět zbraně a talismany. Zbraně jsme vyráběli z darů lesa, které jsme v pondělí nasbírali. Ve 12hod. byl oběd. Asi za dvě hodiny byl sraz a pak se šlo na Filipku. Cesta byla pěkná, viděli jsme ovečky a krásnou přírodu. Také jsme viděli zvoničku. Na Filipce jsme vyřešili úkoly a šli lovit mamuta. Každá tlupa měla svého mamuta a měla ho najít podle barvy fáborků. Mamut byl pěkný „plyšový“. Pak jsme seběhli zpět na chatu. Potom byla večeře a po ní opékání

„mamuta“. Všichni jsme se teple oblékli a těšili se na táborák. Mamutí špekáčky byly výborné. Při pečení jsme si zazpívali. Potom jsme šli na chatu, ale jak jsme procházeli přes louku, tak jsme se zastavili a pozorovali hvězdnou oblohu. Byli krásně vidět a ke spatření byla i mléčná dráha a velký vůz. Tento den byl úžasný.

K. Kajzarová, K. Kochová, A. Neuhübllová, 6.A

KLUB VOLNÉHO ČASU

Holky a kluci z 5.B navštěvují volnočasový kroužek Klub volného času, ve kterém hlavně nacvičují lidové tance a písně ze Slezska. Je nás 7 kluků a 11 děvčat. Chystáme se na různá předvánoční vystoupení, kam nás zvou členové různých Bohumínských sdružení. Kristýna Králová - zpěvačka a tanečnice a David Urbančík - tanečník, vystoupili před dětmi a rodiči z MŠ Rafinerský lesík a Fitškolky na jejich třídních schůzkách. Děti ze školek zase ukázaly, co se od září naučily.

Žáci 5.B

DRAMATICKÝ KROUŽEK - ZUŠ

Jmenujeme se: Maya Grymová, Eliška Weberová a Michal Návrat, jsme z 5.B. Chodíme do literárně-dramatického kroužku, jednou týdně, každý čtvrtek do základní umělecké školy v Bohumíně. Minulý rok jsme nacvičovali pohádku: *Jak se do království vrátilo štěstí*, celkem tam hrálo 11 postav. Poprvé jsme to předváděli před rodinami, a potom po prázdninách jsme vystupovali před dětmi ze ZŠ a MŠ. Celkem se na nás přišlo podívat 165 dětí. Až na pár chybiček jsme to zvládli a užili jsme si to.

II. DÍLA ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY:

Bezdomovec

Bydlím v malém městě, ve čtvrti rodinných domků a zahrad. Mám moc ráda výhled z okna mého pokoje, vidím na celé město a na spoustu zahrad, a tak často jen tak sedím a dívám se tam ven. Poslední týden ale trávím u okna většinu svého času. Asi před čtrnácti dny jsem poprvé ze svého pokoje spatřila na jedné z opuštěných zahrad oheň. I když jsem ten oheň pak viděla každý večer, vůbec jsem nepřemýšlela, co by to mohlo být. Až po pár dnech jsem se tam zahleděla a zamyslela se. Spatřila jsem člověka, který u ohně seděl a neustále přikládal drobná dřívka. Vzbudilo to mou pozornost tak, že jsem se posadila k oknu a bedlivě začala pozorovat. Říkala jsem si, co tam ten muž asi tak dělá. Vždyť je tak hrozná zima, proč nejde domů? Až po chvíli mě napadlo, že tohle je asi jeho domov. Nejdříve jsem jen tak občas koukla z okna, jestli tam pořád je a co asi právě dělá. Vždycky jsem viděla, jak jen sedí na prahu malé dřevěné kůlny a přikládá do ohně, který hořel hned vedle. Myslela jsem na to, jak mu asi musí být v téhle zimě, vzbuzoval ve mně strašnou lítost, ale taky neskutečnou zvědavost.

Pořídila jsem si dalekohled a moje pozorování bylo hned jasnější. Když jsem zaostřila, zjistila jsem, že je to starý pán. Jak vypadá? Asi jako všichni bezdomovci-jeho nejvýraznějším rysem je špinavost, ale to mě neodradilo. Prohlížela jsem si ho. Všude kolem sebe měl rozložené různé věci. Pánev, konvice na vodu, pilku, sekýru, nůž, hrnek a podobné nezbytnosti. Dokonce jsem celý den strávila doma a pozorovala ho od rána do večera. Ráno si nabral sníh (ještě že je ten sníh, má co pít a má se čím mýt), dal ho do konvice a ohříval na ohni, k tomuto „čaji“ žvýkal bezzubými ústy rohlík rozpečený na ohni. Když se nasnídal, uklidil ohniště, odstranil starý popel, rozdělal si nový oheň z bedýnek, které posbíral u supermarketů a pak jen tak seděl nad ohněm a ohříval se. Vůbec jsem nepřemýšlela nad tím, co dělám. Vždyť jsem jak nějaký šmírák. Jak by asi bylo mně, kdyby mě někdo pozoroval při všem, co dělám? Kromě toho jsem si ještě začala uvědomovat všechny ty problémy a vzbuzovalo to ve mně další hrozná pocity. Já jsem si seděla v přetopené místnosti, zrovna vykoupaná a cpala se sladkostmi a dobrotami a hleděla na to, jak on je zmrzlý a špinavý a žvýká u ohně tvrdý rohlík. Často jsem se taky budila v noci horkem a dívala se, jak on se opět třese. Přemýšlela jsem, jak se asi dostal do takovéto situace.

Chtěla jsem mu nějak pomoci, jenže jsme nevěděla jak. Copak si ho můžu vzít domů? To by asi nešlo a hlavně na to nemám odvalu. Přemýšlela jsem, že za ním půjdu a prostě se zeptám, jestli něco nepotřebuje, že bych mu chtěla alespoň nějak pomoci. Na to ale prozatím mám strach. Jednou, když zase odešel sbírat bedýnky, jsem začala zběsile běhat po bytě a házet do tašky jídlo a různé věci. Rychle jsem vyběhla ven a mířila jsem k jeho boudě. Nechala jsem tam tašku ležet a utíkala zase zpátky do mé „pozorovatelný“. Bohužel se vrátil až pozdě, takže jsem neviděla jeho reakci, ani to, co s těmi věcmi udělal. Ale i přesto jsem měla alespoň trochu dobrý pocit.

Rozhodla jsem se, že mu tam prozatím budu nechávat jídlo. Dělán to vždycky, když je pryč. Jistěže se s ním chci osobně setkat, ale na to bohužel nemám dost odvahy. Díky němu jsem pochopila, že odsuzovat člověka podle toho jak vypadá, není vůbec správné. I ten nejošklivější bezdomovec může mít nejlepších, nejhodnější, nejtědřejší a nejcennější srdce na světě!

Oryekhov Alona, 9.A (slohov práce)

Můj pejsek Betynka

Mám pejska Betynku. Má 4 roky. Narodila se 1. 12. 2009. Mám ji moc ráda. Je hodná a přítulná k dětem. Dostala jsem ji, když mi byly 4 roky. Betynka je ze Šunychlu. Je to kříženec maltezáčka s jezevčíkem. Betynka je zvláštní tím, že ráda spí ve skříni. V jídlu je dost vybíravá, nemá ráda granule. Ovšem nadevšechno miluje čokoládové disko a chipsy. Jsem ráda, že jí máme. Je to člen naší rodiny.

Vendulka Válková 4.A

Pes od sousedů

Číkita je pes od sousedů. Je to velký a mazaný pes. Je neposed. Utíká proto je často na návštěvě u nás a já si s ním můžu hrát. Číkita jednou ukradla mojí babičce botu. Ta skončila na louce. NIKDO o tom nevěděl. Až dědeček šel na louku kosit trávu. Kosí, kosí až na najednou na něco narazí. A záhada zmizelé boty je vyřešena. Donese ji domů s tím, že jí vyhodí do popelnice. A na jeho překvapení v ní najde něco, co připomíná druhou botu babiččiných ztracených bot. Babička je ráda, že se její oblíbené boty našly. A od té doby máme zakázáno vyzouvat se na schodech. Boty patří do botníku!!!

Viki Baščáková 4.A

III. TROCHA ZÁBAVY:

Rozhodli jsme se vám připomenout svátky a další zajímavosti, které jsme si během 1.čtvrtletí připomínali.

About Halloween

Halloween si většinou spojujeme s Amerikou. Tento svátek je původně starý keltský zvyk. Slavil se v noci z 31. října na 1. listopadu a byl pomyslnou hranicí mezi létem a zimou. Byl to keltský Nový rok. Lidé věřili, že této noci se duše mrtvých vrací domů, proto jim svítili lucernami z dýní na cestu. Věřili, že i živí mohou navštívit podsvětí. Proto se také prostíralo u večeře pro zesnulé a čekalo se, že přijdou. Halloween je svátek, který slaví většinou děti. Oblékají se do nejrůznějších strašidelných kostýmů. Chodí od domu k domu a dostávají sladkosti. Svátek se slaví hlavně v anglicky mluvících zemích: USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku,

Austrálii, Novém Zélandu. Tradičními znaky Halloweenu jsou speciálně vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, příšery, kostlivci atd. Typickými barvami je černá a oranžová. V Čechách si začátkem listopadu připomínáme Dušičky - svátek k uctění památky mrtvých.

Some rhymes:

Trick or Treat

Trick or treat.

Trick or treat.

I want something good to eat.

Trick or treat.

Trick or treat.

Give me something nice and sweet.

Give me candy and an apple, too.

And I won't play a trick on you!

Svátek svatého Martina - příběh

NA SVATÉHO MARTINA...

Ukusovala jsem ze svého měkkého rohlíčku s mákem. Už mi bylo jasné, co maminka celé odpoledne v kuchyni vyráběla. Prozradila nám, že to jsou svatomartinské rohlíky a že se prý vždycky na tento den pekly.

"To je tedy prima zvyk," řekl Jenda a pochutnával si na svém rohlíku. Vítr fičel a jen tak tak se nám podařilo rozsvítit všechny lampiony.

Tatínek si také pochvaloval rohlíky, ale trochu si posteskl, že by neškodila ani svatomartinská husa, která se kdysi při té příležitosti pekla... když už jsme prý u těch tradic!

Dodal také, že se není co divit, že je taková zima. Vždyť ne nadarmo se říká, že má svatý Martin přijet na bílém koni!

"Na jakém bílém koni?" ptali jsme se tatínka jeden přes druhého. Ten se usmál a navrhl: "Víte co, děti, abychom tu nezmrzli, vyrazíme radši na cestu. A já vám budu vyprávět, jak to s tím Martinem a jeho koněm bylo."

A tak jsme šli a tatínek se pustil do vyprávění:

RECEPT NA SVATOMARTINSKÉ ROHLÍČKY:

Co potřebujeme?

- 300 g polohrubé mouky
- 20 g droždí
- 1 vejce
- 100 g másla
- 100 g moučkového cukru
- 2 dcl mléka
- nádivka (mák s rozinkami, popř. tvaroh, povidla, jablečná povidla...)

Pracovní postup:

Vše umícháme v hustší těsto a necháme vykynout. Z těsta potom vyválíme placku a nakrájíme ji na trojúhelníky. Potřeme je rozpuštěným máslem a lžičkou dáme doprostřed nádivku. Trojúhelníčky svineme do tvaru rohlíčků (od delší strany ke špičce), dáme na vymaštěný plech nebo na plech vyložený papírem na pečení, a necháme vykynout. Poté je potřeme vejcem a upečeme.

Státní svátky:

28.9. – sv. Václav (Den české státnosti)

28.10. – Den vzniku samostatného československého státu

17.11. – Den boje za svobodu a demokracii

Doufáme, že se vám letošní první číslo líbilo. Budeme se těšit u dalšího vydání. Budeme rádi za jakékoli připomínky a náměty. Prosím, obraťte se na příslušné vyučující: Mgr. G. Adámková, Mgr. K. Mlynkecová, Mgr. N. Zelková